

Farsundssang

Den ligger lunt ved fjorden

Tekst: Casper Tranberg

Mel: At far min kunne gjera

Den ligger lunt ved fjorden den by vi kaller vår.
Som vakrest her på jorden for alle oss den står.
Med tusen lyse minner fra glade år som svant,
Som alltid fast oss binder hvor veien vår vi fant.

Der bryter visstnok sjøer her utenfor så tidt,
Men holmer, skjær og øer beskytter den så blidt.
Og bak de lyse lier med friske, grønne trær
De skjønneste partier har skapt, som blikket ser.

Fra Varbakk speider øyet så vide over hav,
Der Farsundsskuter pløiet, som gull til byen gav.
Og stor og helt moderne er flåten vår i dag.
Fra hjemland til det fjerne den heiser Norges flagg.

På Torvets plass så åpen står fire store trær.
At de er byens våpen vet alle og enhver.
Så prektige de kneiser mens nye skudd gror frem.
De hilser dem som reiser og dem som kommer hjem.

Der ligger rundt i byen så små og store hjem,
Men høyest imot skyen står "Husan" mektig frem.
Det ligger trygt på muren, symbol på fedres verk
Som viser at kulturen i fordums tid var sterk.

Så vakker over sundet til Farøy går en bro
Som har vår by forbundet med dem som der vi bo.
Og villaer så skjønne blir stadig bygget opp
Med fine hager grønne hvor roser står i knopp.

For Farsund vi istemmer et trefoldig hurra.
Vi aldri byen glemmer om vi herfra må dra.
At by og folk vil trives, det er vårt håp og tro,
Og ei om småting kives, da blir her gildt å bo.